

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hebdomas Patientiæ Sive Methodus Facilis Totam
Septimanam Inter Omnes Fortunæ, Ac Vitæ, Coeterosque
Casus Humanos In Sancta Quietæ, Pace, Et Patientia
Transigendi Ex Consideratione, Imitatione Et ...**

Dietmer, Georg

Moguntiæ, 1674

Caput III. In summis angustiis constitutam Matrem; dolorosam conari consolari; propositis per pias preces ejus gaudiis, tum iis quibus affectu fuit in terris; tum iis quibus nunc fruitur in cœlis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46586](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-46586)

CAPUT III.

In summis angustiis constitutam Matrem dolorosam conari consolari; propositis per pias preces ejus gaudiis, tum iis quibus affedita fuit in terris; tum iis quibus nunc fruatur in cœlis.

NE mihi succenseas Parthenophile, quod te, ut illam consolari conceris, urgeam, à qua post Deum omne solatium, gaudiumque expectas. Neque enim id quoad effectum à te flagito, ut theologi loquuntur, sed quoad affectum; ipsa enim Virgo modo divinitatis oceano immersa, tantis bonorum omnium fruitione, & gaudiis perfunditur, ut ab humana mente concipiente queant, tantum abest, ut calamo completi, vel scribi possint. Placet tamen Dominæ, si filialem in te affectionem experiatur, quo scilicet, si etiamnum aliquo in doloribus suis constituta, indigeret solatio, ipsi succurreres. Neque caret fructu devotio; cum enim in hac lacrymarum valle constitutus sæpius ingemiscas, haud dubie te solatio subinde induit.

indigere demonstras, quod abundantissime tibi Domina nostra propinabit ab uberibus consolationis suæ, si & tu ipsam piis fusis precibus solari non desistas. Erit itaque illa affliti consolatrix effectu; pro ut dolorosæ, affectu tuo gaudium aliquale adhibebis. Et ut rem certam historia quadam adductâ confirmem, refert Petrus Dainianus lib. 3. cap. 10. De religioso quodam monacho, qui quotidie, dum sacrum Dei Matris altare præteriret, illam ex consuetudine antiphonam pronunciabat: *Gaude Deus genitrix, Virgo immaculata, gaudie que gaudium ab Angelo suscepisti; Gaude que genuisti æterni luminis claritatem; Gaude Mater, gaude. Sancta Dei genitrix, Virgo, Tu sola Mater innupta, Te laudat omnis fadura, genitrix lucis, intercede pro nobis.* Quam antiphonam, cum die quadam non sine animi teneritudine, & cordis affectu diligenter, audivit vocem ab altari procedentem omni melle dulciorem: *Gaudium mihi annunciasisti, gaudium tibi eveniet. Quod si perconteris, quisnam modus hanc mæstissimæ Matris consolationem adhibebis?*

bendi? respondeo, variꝝ esse posse, &
si ita lubet, uti poteris sequente: Nullus
dubito esse domi tuꝝ quandam dolorosæ
ſæ Virginis imaginem, aut si ea non sit,
propediem illam procurabis, vel certe
cum Sabbathinus dies sit, qno aliquid
amplius Virgini concedendum est, tem-
plum adibis, ac coram Icone dolorosæ
Matris in genua provolutus, ubi de in-
genti mærore animi ejus pauca medita-
tus fueris, fors hisce verbis Dominam
alloqueris: *Ehen mæſtissima Mater Dei,*
Emea, quantis te perfusam lachrimis, quanto-
dolorum cumulo obrutam, quantis anxietati-
bis sanctissimum cor tuum cumulatum video!
Quis mihi tribuat, ut tantæ acerbitas pars in-
me peccatorem dirivetur? sed quid partem
dico? omnis in me dolores tui si immigrant
pars erit summi beneficii; Ego enim reus sum,
ego peccavi, mihi ista debentur supplicia. Mi-
sericordissima, Eſ affliaſſima Mater, respice
nihilominus oculis misericordiae, tuꝝ super me
indignissimum peccatorem, quibus tot, tantos-
que peccatores respexit, ne quæſo, despice ser-
vulum, pro quo Salvator meus, filius tuus non
dubitavit crucis subire tormentum. Atque uti-

nam

anam afflidissima Virgo tantis tuis doloribus ali-
quod solatium afferre possem! ne me spernas
Domina conantem. Subjunges deinde de-
missa oratione septem SS. Matris gau-
dia, quibus benedicta ejus anima in
hac mortali vita perfusa fuit, hisce versi-
culis comprehensa.

Gaudie **V**irgo Mater Christi,
Quæ per aurem concepisti,
Gabriele nuntio. *Ave Maria.*

Gaudie **q**uia Deo plena
Peperisti sine pœna,
Cum pudoris lilio. *Ave Maria.*

Gaudie **q**uia oblatio,
Regum quoque devotio
Exhibetur filio. *Ave Maria.*

Gaudie **q**uia tui natu-
Quem videbas mortem pati,
Fulget resurrectio. *Ave Maria.*

Gaudie Christo ascendentē,
Qui in cœlum te vidente
Motu ferrit proprio. *Ave Maria.*

Gaudie **q**uia Paraclytus
Demissus fuit cœlicus,
In tuo collegio. *Ave Maria.*

N 5

7. Gau-

7.
Gaude quæ post Christum scandis,
Et est honor tibi grandis,
In cœli palatio;
Ibi fructus ventristur;
Per Tenobis detur frui
In perenni gaudio. *Ave Maria.*

Hæc gloria sa SS. Matris gaudia cum pro sua consuetudine B. Thomas Cantuariensis Archiepiscopus aliquando secum perpenderet, singulaque Angelica salutatione honoraret, res illi accedit incredibilis prope solatii. Nam, Pomer. serm. de B.V. lib. 10. p. 4. à 3. Virgo Deipara summa charitate eidem apostol parens, in hæc verba ipsum allocata scribitur : *Charissime, devotionem tuam gratanter accepto, quia de mea gaudiis, quæ in ista vita habui frequenter commemorando me salutas. Attamen vellem insuper, ut illa mea gaudia, quæ in cœlo nunc gloria ha-beo, recoleres, & consimiliter de his quotidie, me reverenter salutares. Quod si feceris tu, vel quicunque alijs fideliis ob mei devotionem hoc fecerit ; Eu promitto, quod in tempore obitus sui, ego ejus animam protegam, & liberabo, & in cōspediu filii mei pro ipsa astabo,*

G

Gintercedam, ac consolabor eam. Tunc ipse B: Thomas humillime Dei Matrem venerando, gratiasque agendo, O gloria, inquit, cœlorum Regina, & super benedicta Domina mea! dic quæ so mihi, quæ sunt ista tua gaudia in cœlo, de quibus te salutare debco? Tuin ipsa gloria Domina septem illum cœlestia sua gaudia edocuit, quæ in versiculos redacta, in variis Ecclesiis sequentiarum loco publice recitari consueverunt. Ut igitur eo suavius consolari coneris dolorosam tuam Matrem Parthenophile, & hæc tibi gaudia proponam; quibus hodiernum diem laudando Virginem, & congratulando possis eos suavius impendere. sunt ergo sequentia.

Gaudie flore Virginali,
Quæ honore speciali,
Transcendis splendiferum
Angelorum principatum,
Et Sanctorum decoratum
Dignitate munerum. *Ave Maria.*

Gaudie sponsa chara Dei,
Nam ut clara lux diei,
Solis datur lumine:

Sic Tu facis orbem verè
Tuæ faciei resplendere
Lucis claritudine. *Ave Maria.*

3.
Gaude splendens vas virtutum,
Cujus pendens est ad nutum
Tota cœli curia,
Te benignam & felicem
JESU dignam genitricem
Venerans in gloria. *Ave Maria.*

4.
Gaude nexu voluntatis,
Et amplexu charitatis
Juncta sis altissimo;
Ut ad votum consequaris,
Quidquid Virgo deprecaris,
A Jesu dulcissimo. *Ave Maria.*

5.
Gaude Mater miserorum,
Quia Pater sacerdorum
Dabit te colentibus
Congruentem hic mercedem,
Et felicem poli sedem,
Regnis in caelis tibus. *Ave Maria.*

6.
Gaude Virgo Mater Christi,
Tu quæ sola merusti,
O Virgo piissima,
Esse tantæ dignitatis,
Ut sis sanctæ Trinitatis
Sessione proxima. *Ave Maria.*

7. Gaude

Gaude Virgo Mater pura,
Certa manens & secura,
Quod tua gaudia,
Non cessabunt, nec decrescent,
Sed durabunt & florescent
Per æterna facula. *Ave Maria.*
¶. Exaltata es S. Dei Genitrix.
¶. Super choros Angelorum ad cœlestia regna

Oremus.

DUlcissime Domine Jesu Christe, qui beatissimam Genitricem tuam gloriofissimam Virginem Mariam perpetuis, & felicibus gaudiis in cœlo lætificasti, concede propitius, ut ejus meritis, & precibus salutem mentis & corporis consequamur, & ad gaudia tuæ beatitudinis, & ejus æterna felicitatem perveniamus. Amen.

Ecce igitur Parthenophile, neque enim diutius te detinebo, quam ex Matris tuæ dolorum consideratione patientissimus effectus sis, ecce, inquam, gaudia Virginis, quibus eam mæstam & afflictam solari possis, tibique felicem

cem procurare obitum. neque multis
huic parti inhærebo, cum speciali opus-
culo hæc sancta gaudia Matri tuæ, vita
comite, me elucidaturum, confidam. fi-
niam itaque ubi per breve, & in rem
meam accommodam historiam coroni-
dis loco proposuero. Refert eam Bel-
luac. in spec.lib. 7. c.84. Erat Clericus
quidam utcuncque vanus, ita tamen de-
votus, ut nunquam templum præteri-
ret, qm in hæc verba prorumperet:
Beatus venter qui Te portavit, & ubi-
ra quæ suxisti! accidit ut morbo cor-
reptus, eò jam deductus esset, ut mortuus
propinquior etiam linguam sibi, ac la-
bia dentibus miserrime dilaniaret. In
hac vero calamitate Custos Angelus pto
suo cliente supplex Virgini factus, ita
eam affatus scribitur: Meminisset piissi-
ma Mater, quæ nunquam suorum non
memor sit, hæc ea esse labia, hanc il-
lam linguam, qua miser homo in Jesu
ac Maria salutandis toties usus fuisset.
Nec misericordiæ Mater hasce miserias
poterat scire, & non illico subvenire.
Adsuit itaque ægro, & ex uberibus il-
lis,

Iis, quæ æger Clericus toties beata
prædicaverat, expresso in ejus os fa-
cratissimo lacte (O pietas !) linguam,
labia, totum denique hominem sanitati
restituit. Insuper longe majus addix-
it beneficium, gratiam scilicet impe-
trando, ut spretis sæculi cupiditatibus,
Religionem iniret, dulciori pietatis ac
sanctoris vitæ sensu deinceps Deo mi-
litaturus. Vide sis Parthenophile, quan-
tum tibi de Dei Matris benignissima
misericordia spondere possis, si animo,
ore, & opere ipsi devotus sodalis exi-
stas. Age igitur mæstissimæ Matris
per quam sis studiosus, & esto cœli se-
curus. *Vive devote Deo, pacifice
proximo, patienter Tibi,*

¶ Vale.

INDEX